

Zevende zondag door het jaar- B

Eerste Lezing: Jesaja 43,18-19.21-22.24b-25

Zo spreekt de Heer: "Denk niet meer aan het verleden en sla geen acht op wat reeds lang voorbij is: Ik onderneem iets nieuws., het begin is er al: ziet ge het niet? Een weg leg Ik door de steppe, rivieren laat ik stromen door de woestijn. En dit volk dat Ik Mij gevormd heb zal mijn lof verkondigen! Toch hebt ge Mij niet aangeropen, Jakob, u om Mij niet bekommerd, Israë! Maar gij zijt Mij veeleer met uw overtredingen tot last geweest, en hebt door uw zonden mijn geduld op de proef gesteld. Desondanks vergeef Ik u omwille van Mijzelf uw ongerechtigheden, en denk Ik niet meer aan uw zonden."

Antwoordpsalm : Ps 41

Genees mij, al heb ik misdaan tegen U.

Gelukkig wie zorg heeft voor zwakken en armen:
komt hij in nood, dan helpt hem de Heer.
De Heer beschermt hem en houdt hem in leven,
Hij schenkt hem op aarde al wat hij wenst.

De Heer staat hem bij als hij ziek te bed ligt;
verzorgt hem als kwalen hem slaan.
Ook ik roep de Heer aan: wees mij genadig,
genees mij, al heb ik misdaan tegen U.

Wanneer Gij mij in gezondheid bewaart,
mij eeuwig voor uw Aanshijn laat leven.
De Heer zij gezegend, Israëls God,
van eeuwig tot eeuwig. Zo zij het.

Tweede Lezing: 2 Korintiërs 1,18-22

Broeders en zusters, God staat er borg voor: het woord dat wij tot u spreken, is niet tegelijk ja en neen. De Zoon Gods, Christus Jezus, die door ons onder u is verkondigd, door mij en Silvánus en Timóteüs, Hij was niet 'Ja en Neen'; in Hem was slechts 'Ja', Want alle beloften van God zijn in Hem waar gemaakt. Daarom spreken wij door Hem ook ons 'Amen, Ja, zo is het', God ter ere. En God zelf is het die ons samen met u in Christus bevestigt en die ons heeft gezalfd. Hij is het die op ons zijn zegel heeft gedrukt en ons de Geest als onderpand heeft gegeven.

Evangelie: Marcus 2,1-12

Toen Jezus in Kafarnaüm was teruggekeerd en men hoorde dat Hij thuis was, stroomden de mensen in zulk een aantal samen, dat zelfs de ruimte vóór de deur geen plaats meer bood toen Hij hun zijn leer verkondigde. Men kwam een lamme bij Hem brengen die door vier mannen gedragen werd. Omdat zij wegens de menigte geen mogelijkheid zagen hem dicht bij Jezus te brengen, legden ze het dak bloot boven de plaats waar Jezus zich bevond, maakten er een opening in en lieten het bed waarop de lamme uitgestrekt lag zakken. Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tot de lamme: "Mijn zoon, uw zonden zijn u vergeven." Er zaten enkele schriftgeleerden bij. Ze zeiden bij zichzelf: "Wat zegt die man daar? Hij spreekt godslasterlijk! Wie anders kan er zonden vergeven dan God alleen?" Uit zichzelf wist Jezus aanstonds dat zij zo redeneerden en Hij zei hun: "Wat redeneert gij toch bij uzelf? Wat is gemakkelijker, tot de lamme te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of: Sta op, neem uw bed en loop? Welnu, opdat ge zult weten dat de Mensenzoon macht heeft op aarde zonden te vergeven, - sprak Hij tot de lamme: - Ik zeg u, sta op, neem uw bed mee en ga naar huis." De man stond op, nam zijn bed en voor aller ogen ging hij onmiddellijk naar buiten. Iedereen stond er versteld van, en zij verheerlijkten God en zeiden: "Zoiets hebben wij nog nooit gezien."